

NUMĂRUL
52 (1148)
ANUL 73
SERIA II

ALBINA

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ A AȘEZĂMINTELOR CULTURALE

JOI
25 XII 1969
8 pag.
25 bani

Cetățeni, din idealuri
tricolore, infinite
și din steaguri roșii valuri
patimi mari, statui cioplite
într-un răsărit de soare
unduind din munte-n mare...
Muncitori ! Artiști ! Țărani !

La mulți ani!

SOARELE ROMÂNIEI

● Cronica unui greier

de ION BĂNUȚĂ ●

Și-a venit mai an
Bădica Traian...

Secundele zboară ca gândul și ca vântul. Zboară ca gândul cel fără de răgaz în neștiutele margini ale universului. Zboară ca vântul ce leagănă înimaginabil de frumos griul în primăvară și sărută gutuile și strugurii în toamnă, unind toate speranțele lumii în rodul bătrîn ca vremea și dulce ca însăși existența. O ! Pe vînt au venit într-o clipă de soare rîndunelele și cocorii, berzele și egretele, și apoi s-au dus într-o clipă de umbră rece desprinsă dintr-un septembrie de brumă, spre alte țări mai calde, totul rămînînd în nostalgia plaiurilor României și visînd mereu la delta plină de ape și de nuferi, la pădurile grele de lași și de stejari, visînd la smeură. la mure, la afine la streșinile milenare și multicolore ale sufletelor oamenilor.

O, da, oameni. Sufletele oamenilor. Oamenii se nasc precum floarea-soarelui, în făcările clipelor de extaz răspîndite în văzduh și trăiesc aureolați de nimbii marilor fapte înscrise în faldurile steagurilor libertății, în inimile de foc ale semenilor lor. Secundele zboară. Nici un El-Zorab pur singe nu le poate ajunge. Un an de victorii. Pe firmamentul zărilor noastre s-au înscris definitiv și fierbinte recoltele de aur ale tuturor frământărilor românești în perime trul Măriei-Sale Industria, Măriei-Sale Agricultură, Măriei-Sale Cultura. Și totuși... Anul 1969, Decembrie 31,

orele 24. Anul acesta s-a stîns. A rămas să dăinuiească mereu și pretin-denii brațele noastre tari, lumina sufletului nostru, dornic de marea victorie, de victoria victoriilor noastre Fericirea — Poporul-Împărat cum spune Eminescu. Omule, prietene, tovarăse ! Tu, inimă din inima mea, rogu-te din rădăcina rădăcinilor aspirațiilor noastre milenare și intru aceasta : — Ară bine pămîntul, înfîge-ți fierbinte simțirea în oțel, aruncă-ți sabia minții în văzduh, destată-te în nemărginirea florilor multicolore, imbată-te de Anul Nou din cel mai bun vin băut de Ștefan cel Mare, spre slava Moldovei și citește „Albina” lui Coșbuc și a noastră, adăugînd noi imagini României viitoare. Undeva, departe, se aud glasurile încărcate de istorie ale lui Decebal și Traian.

E Anul Nou ! Anul 1970 ! Timpul e frumos. Și înalt. Și plin de văzduh. Și plin de răspundere colosală. Clopoșii de argint ai viitorului sună aiudoma sufletului nostru. Să ne construim o clipă de liniște absolută, o clipă de entuziasm irezistibil. Să ne ascultăm sufletul și să ne zăgrăvim chipul în piatra mileniiilor viitoare, în acel sărut brîncușian mai adînc decît tăcerea pămîntului, mai înalt decît straucirea soarelui, și mai fierbinte decît noi înșine. Să zămislîm în dragostea cea mai veche, în visurile cele mai noi, în frenezia anului 2000, societatea cea mai bună, cea mai umană, sub steagurile unul partid încandescent. Să zămislîm România felix. Să răstringem în sărutul nostru triumful deplin al omului.
La mulți ani !

CONFLUENȚE ÎNTRE ARTA PLASTICĂ

ȘI ARTA POPULARĂ ÎN ANUL 1969

Anul 1969 a prilejuit o largă diversitate a manifestărilor artistice. Polifonizând un potențial artistic uriaș, sărbătorirea celei de a 25-a aniversări a stimulat creația și a determinat numeroase expoziții. Artiștii plastici au gravitat în jurul problemelor majore ale actualității, alături de preocuparea intensivă pentru adâncirea și clarificarea mijloacelor de expresii artistice. Peste 25 000 de lucrări de artă, din toate genurile și epocile, au fost prezentate în țară și în străinătate, în expoziții care au îmbrățișat fie vestigiile antichității, ca în expoziția **Români în România** organizată la Köln în R.F.G. și epocile medievale din țara noastră — ca în expoziția de artă medievală românească organizată la Neuchâtel — Elveția, sau costumul de curte, la Belgrad în R.S.F.I., fie creația actuală. S-au succedat numeroase expoziții personale, care au animat prin căutări originale și prin diversitatea stilurilor, aspectul cotidian al activităților plastice.

În varietatea stilurilor și experiențelor artistice în care s-au succedat expozițiile artiștilor, a existat un exemplu permanent, creația populară adevărându-se ca sursă de inspirație și de echilibru a artiștilor contemporani. Arta populară și-a vădit încă odată actualitatea și măreția cu ocazia organizării amplei expoziții de artă populară din cadrul primului festival și concurs internațional de folclor: „România '69”. Am asistat la ceea ce înseamnă, prin continuitate și conștiință istorică, exprimare prin culori, forme, ornamente și imagini stilistice, optimismul și aspirația spre progres a poporului român. Creația populară rămâne dinamică, activă, eficientă, plină de seducție și emulație.

Simbolic și indirect, conținutul acestei expoziții poate fi legat de toate celelalte manifestări plastice, fie că ne gândim la lucrările lui Brâncuși, prezentate în ampla expoziție retrospectivă la New York și Philadelphia, fie la „personalele” retrospective ale lui Lucian Grigorescu, I. Tuculescu, Th. Pallady, Corneliu Mihăilescu ș.a., sau la expozițiile atât de diverse ale contemporanilor.

Chiar artiștii care doresc să fie moderni au apelat la ornamentica geometrică a artei populare ca un suport teoretic. Influența artei populare s-a proiectat în creația artistică așa cum a apărut ea și în ampla expoziție festivă organizată în București în sălile Dalles în cinstea mărețului eveniment de la 23 August 1944. Caracteristica principală, esențială a lucrărilor de pictură, sculptură și grafică, a constituit-o în această expoziție sentimentul patriei. Lucrările au adus imagini din istoria poporului nostru, din realitățile contemporane și din natura patriei, alături de fiorul autenticității talentelor, de cristalizare a originalității gândirii lor plastice.

„Cetățenii din comuna noastră au trăit, zilele acestea, un eveniment de mare importanță în viața lor. În sala mare a căminului cultural, în prezența a sute de oameni, a avut loc deschiderea festivă a universității populare din localitate.”

Rîndurile de mai sus sînt luate dintr-o scrisoare mai lungă a corespondentului nostru Ion I. Axente din comuna Zănești, județul Neamț, scrisoare în care ne relatează cu promptitudine nu numai despre înființarea universității populare, ci și despre modul în care va funcționa, felul cursurilor și eoul larg pe care l-a stîrnit în rîndurile sătenilor din comună.

Vești privind înființarea unor universități populare sînt și adevărul larg a sătenilor la această formă elevată de informare și instruire am primit și din alte localități ale țării.

Decembrie '69 se va înscrie în mișcarea culturală de masă cu un eveniment de seamă și totodată deosebit de semnificativ pentru dezvoltarea vieții spirituale

În mod excepțional, prin o puternică originalitate, s-a afirmat creația pictorului Dumitru Ghiță în expoziția sa personală din noua sală Apollo, creație de o profundă simplitate, lipsită de artificii, exprimînd optimismul, sinceritatea și umanismul.

Creațiile a numeroși artiști: Ion Pacea, Covaliu Brăduț, Ion Irimescu, Ion Gheorghiu, I. Bițan, Sabin Bălășa, Marcel Chirnoagă, V. Almășan, Vasile Grigore, Ovidiu Maitec, O. Grigorescu ș.a., alături de ale maestrilor mai vîrstnici sau mai tineri, au fost prezentate de asemenea în numeroase expoziții internaționale și în diferite galerii europene.

În diferite ocazii, în străinătate, s-a subliniat caracterul major al artei noastre, sensibilitatea măiestriei și exprimarea unei bucurii a vieții. O expoziție de artă este cu adevărat o fereastră deschisă spre sufletul și viața poporului nostru. Anul 1969 a demonstrat astfel un potențial artistic imens care a contribuit intens atît la îmbogățirea fondului de aur al artei noastre naționale, cit și la adăugarea unui plus de specific românesc artei universale.

MIRCEA DEAC

POMUL VIEȚII

Gravură de VASILE BABOIE

UNIVERSITĂȚILE POPULARE SĂTEȘTI

din satele noastre. În această ultimă lună a anului, în 30 de așezări rurale și-au deschis porțile pentru prima oară universitățile populare.

Deschiderea cursurilor la cele 30 de universități populare sătești a fost precedată de studierea atentă a dorințelor și preferințelor sătenilor. La Livada, din județul Satu Mare, bunăoară, au fost consultați peste 200 de oameni de diferite categorii pentru a afla ce cursuri preferă. În comuna Zănești s-a desfășurat o vastă investigație sociologică la care și-au dat concursul numeroși intelectuali. În cadrul acestei anchete au fost cuprinși peste 1 000 de săteni care au răspuns nu numai la întrebările privind profilul și tematica cursurilor, ci și la unele probleme legate de organizarea și desfășurarea propriu-zisă a învățămîntului.

Varietatea cursurilor și faptul că, în multe locuri, la ele s-au înscris numeroși oameni sînt cit se poate de concludente. Ele reflectă pe de-o parte diversificarea preocupărilor culturale-științifice ale populației din satele noastre, iar pe de altă parte dorința sătenilor de a participa la forme superioare de instruire, cu continuitate în transmiterea cunoștințelor.

Primele universități populare sătești au stîrnit o atracție deosebită în rîndurile populației. Așa, de exemplu, în comuna Dărmănești (Bacău), universitatea populară a pornit la drum cu 100 de „elevi”, la Periam (Timiș), s-au înscris 227 de oameni. Cele șase cursuri ale universității populare din Livada sînt audiate de 235 de cursanți (agrobiologie 70, medicină 70, astronomie-cosmonautică 70, limbi străine 40) iar la Zănești numărul celor înscriși depășește cu mult cifrele de mai sus.

Adeziunea largă a sătenilor s-a conjugat — și acest lucru trebuie subliniat — cu dăruirea și strădaniile intelectualilor de a asigura o bună desfășurare și la un nivel corespunzător a învățămîntului. La Livada, de pildă, pe lângă cadre didactice de la cele două licee din comună, s-au oferit să țină cursuri și cercetătorii de la baza de cercetări agricole din localitate. Ba mai mult ei patronază și asigură desfășurarea cursului de agrobiologie (vegetală și animală). În afară de intelectuali din comuna respectivă, cele mai multe universități populare vor beneficia de sprijinul unor intelectuali și specialiști de la orașe care vor susține lecții și chiar cursuri întregi. La Zănești, președintele consiliului științific al universității populare este profesorul Mihai Ciobanu, directorul Muzeului de științe naturale din Piatra Neamț.

Universitățile populare sătești sînt la primii pași. Felul cum au pornit la drum demonstrează că ele vor desfășura o activitate rodnică, că își vor îndeplini cu succes frumoasa și nobilă misiune.

Universitățile populare sătești sînt la primii pași. Felul cum au pornit la drum demonstrează că ele vor desfășura o activitate rodnică, că își vor îndeplini cu succes frumoasa și nobilă misiune.

Universitățile populare sătești sînt la primii pași. Felul cum au pornit la drum demonstrează că ele vor desfășura o activitate rodnică, că își vor îndeplini cu succes frumoasa și nobilă misiune.

I. RADU

Festivalul filmului pentru sate

de GH. RAVAȘ

director al Direcției rețelei cinematografice și difuzării filmelor

Devenit tradițional, „Festivalul filmului pentru sate” marchează și în acest an un moment deosebit în activitatea cinematografică.

Festivalul, care se va încheia la 15 februarie 1970, cuprinde două etape, antrenînd cele circa 5 000 de unități cinematografice, în așa fel încît fiecare cinematograf să-și desfășoare activitatea, sub egida festivalului, aproximativ o lună de zile.

În această perioadă activitatea cinematografică se intensifică atît din punct de vedere cantitativ cit mai ales calitativ. Cinematografele, care în mod curent oferă un film pe săptămînă, în circa 2-3 spectacole, acum prezintă săptămînal două premiere în 4-5 spectacole. Evident, creșterea numărului de filme și spectacole, atrage după sine creșterea numărului de spectatori, lărgindu-se prin aceasta sfera de influență educativ-culturală cu filmul. Spre exemplu, festivalul din anul trecut a cuprins circa 10 000 000 spectatori, dintre care 1 350 000 la filmele românești.

Pentru perioada festivalului au fost selecționate și pregătite, în premieră, un mare număr de filme pe bandă îngustă. Deși în festival este programat aproape întregul fond de filme existent, baza o constituie însă cele mai reprezentative premiere ale anului. De regulă filmele rulează mai întîi la orașe. În perioada festivalului, pe ecranele satești, vor fi prezentate multe premiere pe țară cum ar fi: „Sezon mort”, „Iubirea strict oprită”, „Băieți în haine de piele”, „Bătălia pentru Roma” etc.

O atenție deosebită se acordă prezentării noilor producții ale cinematografiei românești. Ediția festivalului

din acest an cuprinde filmele în premieră: „Baltagul”, „Căldura”, „Războiul domnișoarelor”, „Prietenii fără grai” etc.

În același timp, vor fi prezentate o serie de filme prestigioase din producția mondială, dintre care amintim: „Să trăim pînă luni” — filmul marelui premiu al Festivalului internațional de la Moscova —, „Galileo Galilei” — o coproducție bulgaro-italiană despre viața marelui om de știință, „Corabia nebunilor” — un film de Stanley Kramer și multe altele.

Filmul documentar ocupă un loc de seamă în programele festivalului. Zeci de filme de scurt metraj, reportaje politice, documentare, filme tehnice și de răspîndire a științei, vor contribui la popularizarea în rîndul milioaneilor de spectatori a succesorilor obținute de partidul și statul nostru, de oamenii muncii din patria noastră, în domeniul politicii externe, în domeniul dezvoltării industriei, agriculturii, artei și culturii pe baza sarcinilor trasate de cel de al X-lea Congres al P.C.R.

Perioada festivalului coincide cu cea a desfășurării învățămîntului agricol de masă. În scopul sprijinirii acestei acțiuni, la dispoziția cooperativelor agricole de producție a fost pus un important fond de filme cu caracter agro-zootehnic, repartizat împreună cu Ministerul Agriculturii după specificul fiecărei zone.

Festivalul va prilejui numeroase acțiuni culturale cu filmul. Ca și în anii precedenți, intelectuali satelor vor folosi filmele prezentate pentru a organiza, pe marginea acestora, recenzii, simpozioane, concursuri, conferințe etc., menite să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor de ordin etic și estetic a spectatorilor din mediul rural.

SPORTUL

CA

PROFILAXIE

de mult în acest secol XX să mai fie o simplă „distracție”, cucerindu-și un loc printre importanțele preocupări umane.

Poate că în focul pasiunilor, al rezultatelor, al calificărilor, al... ne gîndim uneori mai mult la cei ce practică sportul pentru spectacol, la — să nu zic profesioniștii — specialiștii lui și prea puțin la cel mai important capitol al său, la de fapt prima sa rațiune de a fi, la sportul de masă.

În societatea contemporană — prin accentuata modernizare a producției, a transporturilor și a celorlalte servicii de utilitate publică, omul este din ce în ce mai puțin solicitat fizic dar mereu mai mult din punct de vedere nervos. Desigur, ar fi absurd să ne ridicăm împotriva cuceririlor secolului, dar procesul de sedentarizare la care este din ce în ce mai supus omul secolului XX — culmea, tocmai omul care a ajuns pînă în Lună — are influențe dăunătoare asupra sănătății și dezvoltării sale fizice. Cum putem contracara mai bine aceste influențe, care se traduc chiar în boli ale secolului, dacă nu prin sport? Or, în momentul actual cei ce se preocupă de sport sînt mulți dar cei ce-l practică sistematic sînt o minoritate.

Sportul ca profilaxie! Iată la ce vor reflecta desigur cei adunați la Conferința miniștrilor și conducătorilor organizațiilor de educație fizică și sport din întreaga lume, prima de acest fel, ce va avea loc în 1970, sub egida UNESCO.

VL. P.

SPRE VIITOR

Marea Adunare Națională a discutat și aprobat legea pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale și bugetul pe 1970. Cu acest prilej au fost trecute în revistă și realizările din anul 1969. Astfel, valoarea producției industriale pe acest an este preliminară la 265 miliarde lei, — cu 26 miliarde mai mare decât cea din 1968 — ceea ce înseamnă o creștere de 10,7 la sută. În agricultură, deși au existat condiții climatice mai puțin favorabile, producțiile la principalele culturi asigură necesitățile industriei și hrana populației. Au crescut și veniturile bănești ale populației de la orașe și sate.

Veniturile bugetului de stat pe anul 1969 se preliminază la 149,2 miliarde lei, fiind cu 10,5 miliarde lei mai mari decât în 1968. Sumele încasate de buget din beneficiile întreprinderilor depășesc prevederile bugetare cu circa 1,8 miliarde lei. Cheltuielile preliminate pe anul în curs însumează 143,6 miliarde lei, cu 11,7 miliarde mai mult decât în anul precedent, obținându-se un excedent de 5,6 miliarde lei.

Aceste însemnate realizări se datoresc întreprinderilor industriale și agricole fruntașe, întreprinderilor de transport și comunicații care și-au îndeplinit și depășit planul. Se datoresc tuturor oamenilor muncii care au lucrat cu por, fiecare punind cîte o ouă cărămidă la edificiul socializării. Citind și reținând cifrele realizate pe 1969, avînd cunoștință de unele unități care au dovedit inițiativă, destoinicie

și spirit gospodăresc, nu poți să nu te întrebî: dacă în toate fabricile și uzinele s-ar fi lucrat de pildă ca la Combinatul Petrochimic-Pitești, care a realizat o producție suplimentară în valoare de peste 70 milioane lei și ca la alte întreprinderi fruntașe, cu cît ar fi crescut excedentul bugetului pe anul expirat?

E cunoscut succesul membrilor cooperativei agricole din Dor Mărunt, județul Ialomița, care au scos în 1969 peste 4000 kg griu și peste 8000 kg porumb la hectar. Merite deosebite are și cooperativa din Urechești, județul Vrancea, care dă membrilor ei, în anul acesta, aproape 40 lei pentru fiecare zi-muncă. Asemenea exemple mai pot fi înmulțite. Multe cooperative agricole au obținut producții și venituri mari, dovedind că omul sfîștește locul. Din nefericire, însă, cunoaștem și destule exemple negative. Sînt cooperative unde nu s-a muncit cu nădejde și unde rezultatele au fost slabe și nesatisfăcătoare. Pe terenurile unora, porumbul a rămas multă vreme pe cîmp, necules, pradă păsărilor. În alte cooperative, n-au fost bine îngrijite animalele, fapt ce a pricînit producții slabe și venituri mici. În multe unități, problemei irigației s-a dat importanța cuvenită, dar acest lucru nu s-a întîmplat peste tot.

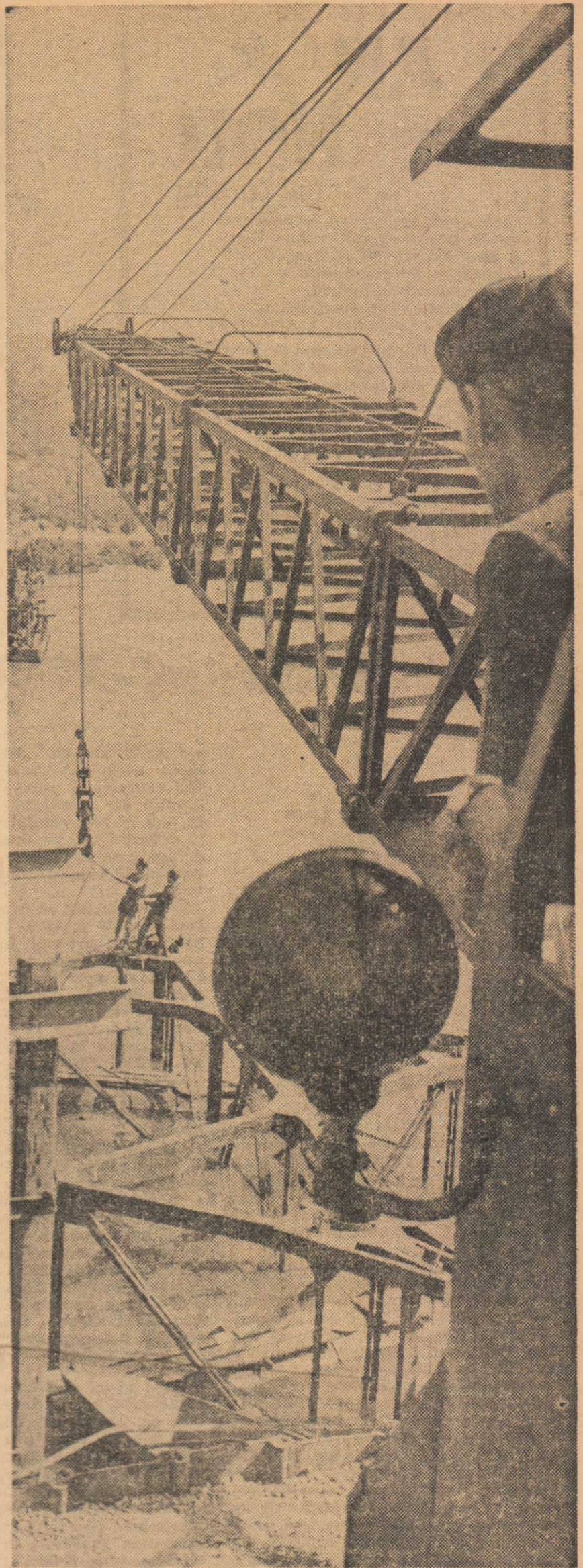
Din lipsurile trecutului trebuie să tragem învățăminte pentru viitor. Iată, în legea pentru adoptarea planului de stat al economiei naționale și în bugetul de stat pe anul 1970, sînt prevăzute surori substanțiale în dezvoltarea

producției și a ridicării nivelului de trai al poporului. O parte însemnată în această direcție revine și oamenilor muncii de la sate. Pe măsura îndeplinirii și depășirii planurilor propuse, se va îmbunătăți și traiul lor. Măsurile preconizate de conducerea partidului privind o mai bună organizare și retribuire a muncii în cooperativele agricole de producție vor constitui un stimulent pentru cooperatori, stimulent care trebuie să ducă la creșterea producției de cereale, carne, lapte, legume necesare industriei, aprovizionării populației și sporirii resurselor pentru export pe de o parte, și la mărirea veniturilor celor ce muncesc pe ogoare, pe de altă parte.

Pentru îndeplinirea acestor importante deziderate, e nevoie de muncă neobosită, de întărire a spiritului de răspundere din partea tuturor cetățenilor, în orice post s-ar găsi ei. „Să introducem mai multă răspundere și inițiativă în muncă; să dăm mai multă libertate de acțiune fiecărui tovarăș pus într-o muncă — a spus tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al partidului, la recenta plenară a Comitetului Central — dar să asigurăm și creșterea spiritului de răspundere al acestuia pentru activitatea pe care o desfășoară”.

Avem o țară frumoasă, cu pămînt fertil și bogății imense. Pășind în ultimul an al cincinalului, avem bune condiții să obținem și mai mari succese. Totul depinde de rivna și de priceperea fiecărui om al muncii, al fiecărui colectiv de conducere din fiecare unitate economică sau culturală. Avem în mînă aluatul cel mai bun. Depinde cum vom ști să-l frămîntăm și să-l coacem ca să iasă piinea cît mai albă și mai gustoasă.

ȘERBAN NEDELICU

Porțile de fier

C H I M I E

Chimia, ca obiect de studiu, a intrat în mod deosebit în anii de școală. O găseam aridă, încorsetată în formule și ecuații, greu de memorizat, necîntînd sub învelișul aparent sec al literelor și cifrelor adevărata față a lucrurilor. Acela că ne aflăm în fața unei științe uimitoare, puternice, nu lipsită de farmec. Și mai ales că fără ea, fără chimie, nu se poate. E, în felul ei, atotputernică. Nu se poate fără a fi stăpîn pe tainele acestei științe, născută din visul utopic al chimiștilor de a descoperi piatra filozofală, nici într-o ramură a științei, a industriei, nu se poate în medicină, în biologie, cum nu se poate nici în agricultură. Atomi, elemente, molecule, corpuri, compuși organici și anorganici, vasta, infinita lume mică, dezvăluindu-și secretele la microscop. Ele înseamnă de fapt petrol, înseamnă cărbune, rocă vulcanică, înseamnă sol, pămînt așa cum noi le cunoaștem petrolul, cărbunele, calcarul și pămîntul, solul arabil. Iată cum chimia începe să-și exercite capacitățile ei de producție, dacă vedem ceva mai departe și mai adînc.

Sîntem o țară înzestrată cu bogate și variate resurse naturale. E de prisos să observăm că deși aceste resurse au existat întotdeauna, în România, industria chimică a făcut, pînă la eliberare, pași foarte neînsemnați. E de prisos să adaugăm că într-o țară atît de generos dăruită cu zăcăminte, cu țifei, gaze naturale, cu imense masive de sare, cu surse de energie, pare un paradox că tocmai această ramură a industriei era ca și inexistentă, căci două-trei uzine nu înseamnă încă o industrie. Trebuia s-o realizeze și a realizat-o ultimul pătrar de veac. Ca și-n multe alte domenii comparațiile devin inutile, prin lipsa unui termen cît de cît convingător de plecare. Căci, de fapt, așa cum se prezintă azi harta industriei noastre chimice, s-a plecat de la aproape nimic. Am fost martor la prima șarjă a Roznovului, așa cum am fost de față la Govora, Năvodari, Borzești, Turnu Măgurele, cum am urmărit creșterea marelui combinat de azotoase din Tg. Mureș, an de an, bucurîndu-mă fiecare în parte prin surprizele ce neapărat le înfățișau, o dată cu creșterea lor. Dispunem azi de o industrie chimică diversă, puternică, în plin avînt, o industrie modernă în adevăratul sens al cuvîntului, care ne va dărui la finele nou-

lui cincinal, în 1975, 2 milioane tone substanțe active.

Vreau însă să revin la pămînt și la aparenta ariditate a chimiei. La Cîrja, lângă Murgeni și la Răseruel lângă Cluj, doi ingineri agronomi încropiseră cite un laborator și bineînțeles chimia juca primul rol. Mai știm că solul arabil a fost supus unei minuțioase analize cu scopul de a afla ce anume-i lipsește, ce-i prisoșește. Pare ciudat dar pămîntul, stratul acela brăzdat de plug, n-a fost științific supus cercetării decît în acești ani. Cel doi ingineri mi-au vorbit atunci de cele trei săgeți, adică direcții principale urmărite cu consecvență de partid în agricultură, mecanizare, irigare, chimizare. Înființarea micului lor laborator răspundea unor necesități de moment și poate unei pasiuni: Cîteva eprubete, retorte, un microscop și recipiente cu probe: soluri, semințe, dăunători, miniatură.

La Piatra Neamț-Roznov, chimiștii dăruiesc agriculturii îngrășăminte pentru fertilizarea a sute de mii de hectare. Dar ce strînsă legătură între miniatură de laborator și marele combinat sau marea cetate a chimiei. Îngrășămîntul chimic a fost aproape necunoscut în România antebelică și în orice caz industria autohtonă n-a produs nici o tonă de fosfați sau azotați și, de ce să n-o recunoaștem, bălegarul se ardea la cap de sat în cîmpia Dunării, potrivit prejudecății, cum că arde solul.

Chimizarea, ca una din direcțiile fundamentale ale dezvoltării științifice și tehnice a agriculturii, s-a concretizat în apariția unor mari combinate, exclusiv destinate pămîntului și ameliorării sale, campanie de proporții uriașe, căci intră în aria ei tot teritoriul agricol. În acest ansamblu magnific existența minusculelor laboratoare aduce o notă de romantism, subliniind participarea cu orice mijloace la fertilizarea ogorului...

Trenuri descarcă pe rampă îngrășăminte chimice, avioane utilitare zboară la mică înălțime lăsînd în urmă un șiraj prăfos ce se așează lin, agregate speciale împrăstie hrana ce-l lipsește pămîntului... sîntem în plin mers, în plină ascensiune, cronica de azi subliniind-o ca pe un capitol de seamă în vasta operă constructivă pe care o înfăptuim.

ȘTEFAN LUCA

E UNA ȚARA

E una țara ca un bloc de stîncă
O inimă, un glas, o minte trează,
O mare liniștită și adîncă
Iradînd sub soarele de-amiază.

Carpații cu vîrtoasa lor spinare
Ne-ntruchipează vrerea într-un arc,
Iar Dunărea cu valuri foșnitoare
Ne duce năzuințele spre larg.

E una țara; viitorul ei
Îl plămădim în mii de cai putere,
Pe vetrele cu jerbe de scînteie,
Pe holde largi, pe zeci de șantiere.

Ne-au lăsat strămoșii legămint
Săpat în pietre, dăltuit în grai;
Să nu mai fie robi pe-acest pămînt,
Pe legendarul plai, gură de rai.

Și sub mărășe flamuri de partid,
L-am împlinit cu frunțile-nălțate;
E una țara! Slove de granit
Îi scriu deviza-n fapte: Libertate!

VLAICU
BĂRNA

AN NOU

de VICTOR EFTIMIU

Veste nouă, veste plină, — anul nou
Ești în anul ăsta veste bună?...
A venit din funduri de genună
Limpede — intraripat ecou,
Sol de bucurie în turtună,
Anul nou cu veste nouă, bună...
A-ho! A-ho! măi fraji, e Anul-Nou!

A trecut pe sus un zvon de zurgălăi
(Stelele de-argint așa sunară?)
Vulturi mici privesc din cer afară,
Drumuri din văzduh și innoptate văi.
Le-a umplut cu larmă, le-mpovară
Vesel ciripit de primăvară
Sunaji, măi, sunaji din zurgălăi, hăi-hăi!

Vino rumen, vesel, anule-copil!
În zăpezi bătrine, — floare nouă!
Ghețuri încruntate tu le plouă
Cu lumini și cintece de-April.
Cu lumini în miinile-amindouă
Bucuria-ți nouă dă-ne-o nouă,
A-ho! A-ho! Bine-ai venit, copil!...

REVELE

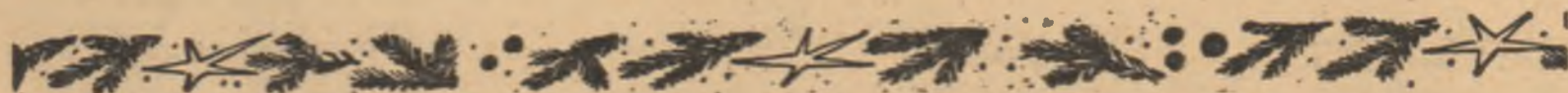
Desen de NIC. NICOLAESCU

CATRENE

de TUDOR MĂINESCU

Scumpa mea, de Anul Nou
Ce-aș putea să-ți fac cadou?
Îți urez mereu să ții
Vîrsta care o declari.

Prietenul meu Y, pe cînd era mai mare
Avea o voce gravă, mereu poruncitoare.
Azi are-o voce moale, aproape rugătoare.
Dar cea adevărată, a lui, cum o fi oare?

La mine acasă o să se întindă un
revelion mare. O facem lată, ba
ered c-o să fie un revelion dublu
lat, fiindcă sărbătoresc două eveni-
mente fericite: 1) imi sosește în casă
Anul Nou și 2) imi sosește în casă,
nora! Ce-i drept, cu Anul Nou
m-am obișnuit, pentru că vine în
fiecare an. Ileana vine pentru întâia
oară.

De fapt a fost o discuție întreagă
între noi, cuserii. Ziceam că de re-
velion să poștească ei la noi, dinșii
că să poftim noi la ei. Eu am sus-
ținut că sint mai în vîrstă, că am
mai mulți ani, tatăl Ilenei mi-a răs-
puns că în schimb el are mai multe
zile...muncă, nevastă-mea a răspuns
că hambarul nostru e mai plin, ne-
vastă-sa a răspuns că ei au și ham-
barul și podul plin, eu i-am răspuns
că am casă nouă, ei mi-au răspuns
că-și termină acum casa, așa că a
lor o să fie mai nouă, nevastă-mea
s-a supărat și i-a amenințat că pe
Grigoraș l-au mai cerut zece fete,
cusera a sărit ca arșă, arătînd că
poate dovedi cu martori că Ileana
a fost pețită de 20 de flăcăi, așa că
pină la urmă a intervenit președin-
tele C.A.P.-ului: „Măi oameni buni,
de pe acum ați început s-o faceți
pe soacrele? Ce vă tot lăudați? Nu
vă e milă de tineri? Uitați-vă la ei,
că nu mai au răbdare. Acușa e re-
velion, 12 noaptea, se sting luminile,
și în loc ca tinerii să se privească
ei între ei, vă priviți voi între
voi!...”. „Și ce propui, tovarășe pre-

ședinte?” zic eu. „Păi, zice el, fi-
indcă amindouă familiile voastre
sînt vrednice și puse pe petrecere,
propun ca revelionul să-l începem
la unii și să-l continuăm a doua zi
la ceilalți! Că, pe bază de succese,
de zile-muncă, de belșug și de copii
harnici și chipeși, sinteți la egali-
tate”.

L-am felicitat pentru idee și am
tras la sorți unde să începă reve-
lionul. Am aruncat în sus cu ban-
ul, care a căzut ca de obicei în
buzunarul nevastă-mi, că de cînd o
știu e strîngătoare foc. Pină la ur-
mă, noi bărbații am hotărît ca reve-
lionul să începă în casa fetei, așa
că îl facem în casa băiatului, cum
au hotărît femeile...

La mine în casă parcă e o unitate a
cooperativei de consum. Lucrăm în
trei schimburi. În schimbul unu
nevasta — piftia, ciorba de potroa-
ce și caltaboșii, în schimbul doi eu
— vinul, țuca și invitații, că pină
acum s-au anunțat 30, așa că tot
o să se adune vrea sută. În schim-
bul trei lucrează Grigoraș, feciorul
meu, numai că nu lucrează acasă.
Lucrează la magazinul mixt, unde
s-a rătăcit împreună cu Ileana, să-i
cumpere cadouri, fiindcă ce-l al lui
e-al lui: e frunțaș și în dragoste:
sărutul și cadoul. Dacă e veselie,
fericire, belșug și tinerețe, de ce
nu se bucură flăcăii? Vorba preșe-
dintelui C.A.P.-ului: „Măi Grigoraș,
trebuie să-mi făgăduiești ceva”. „Vă
făgăduiesc, zice Grigoraș, numai să
știu ce, ca să mă țin de cuvînt”.
„Că n-o să fii frunțaș numai la
muncă. Te vreau frunțaș și la tine
acasă”. „Adică?”. „Adică să-mi
aduci în C.A.P. încă vreo cinci bri-
gadieri mititei...”. „Vă aduc, tovarășe
președinte, rise Grigoraș, dar pentru
asemenea problemă trebuie să mă
sfătuiască și cu Ileana”.

Acu', vă rog să mă scuzați, dar
sînt chemat la datorie, pe linie de
viticultură. În sectorul ăsta nu mă
întrece nimeni. Am... puterea ursu-
lui. Și vă poftesc pe toți la revelio-
nul nostru. N-o să vă pară rău. O
să vă pară Drăgășani...

Care bucurie, la noi toți să fie.

I. AVIAN

UNUI ÎNVĂȚĂTOR

L-ai ghicit! E un răvaș
Scris de mine, drept cinstire,
Pentru cel ce-mi fuse naș
La a slovei buchisire.

UNUI BIBLIOTECAR

Tovarășe bibliotecar,
De noul an, ALBINA-n dar,
Ți-aduce-o probă de nectar,
Dar nu în slove, în... pahar!

BARBU ALEXANDRU

Desen de VALENTIN POPA

INSCRIȚII PE CALENDAR

de I. BERG

În decembrie, la răscruce,
Anul cel cărunt se duce.
Dar, în prag de calendar,
Se re-ntoarce tînăr iar!

Anul e-un hambar. Depinde
Cum și cit și ce cuprinde.
După rodul ce-a cules,
E rebut sau e succes.

La examen, ca licean,
Într-o zi poți pierde-un... an!
Dar cînd munca e de soi,
Anul a produs cit doi.

Și, după împrejurare,
Anul pare mic sau mare.
Visurile-astronauta
Dintr-un... toc cinci minute.
Dar dacă ți-ai dat vreedată
Întîlnire cu o fată
Și-o aștepti sub un castan,
Cinci minute-ți par... un an!

Pentru pruncul ce răsare
Anul nu e lucru mare;
Însă pentru un bunic
Anul nu e lucru mic!

Totuși unii încă zic:
Pleacă anul? Nu-i nimic!
Într-o clipă, la soroc,
Vine un alt an la loc.
Nu fi melancolic, deci;
Într-o viață sint... optzeci!

Eu, cu vorba cunoscută,
Vă doresc s-aveți și-o sută:
Ani cu spor, cu strălucire
Și cu... drept de prelungire!

Pîn-atuncea mai urez:
Anul nou, un an cu miez,
Cu belșug și voioșie,
Fiacărvia și... mie!

Desen de NIC. NICOLAESCU

Primarul
Președintele C.A.P.
Directorul căminului
Contabilul
Fotache
Cristea
Pandele
Istrate
Mama

Cu cîteva zile înainte de noap-
tea cea mare, care durează un
an și se numește Revelion, Vasile
și Niculina s-au apucat să întoc-
mească lista invitațiilor.

— De multă vreme n-am mai fă-
cut un Revelion la noi acasă, a spus
Vasile, așa că acum o să che-
măm lume multă.

— Mai întâi mama că ea...
— Ai dreptate, mama ar tre-
bui să stea în capul mesei... dar
mă gîndesc ce o să spună cei-
lalți: „Uite la ei, umblă cu familia-
risme”. Așa că nu chemăm nea-
muri. Primul pe listă să-l trecem
pe tovarășul primar.

— Să-l trecem neapărat că el
tot nu o să vină. Se duce la re-
velionul care se organizează la
căminul cultural.

— Deșteaptă ești! Eu am
uitat că avem o concurență. Da-
că așa stau treburile să-i invităm
și pe președintele cooperativei,
pe directorul căminului, pe con-
tabil, că nici ei n-o să vină. Noi
ne facem datoria și îi chemăm.
— Trece-l și pe Fotache cu
nevasta.

— Nu, că ăștia vin. Și pentru
că mi-am adus aminte de vin, îți
amintesci ce moian ne-au servit
anul trecut cînd am fost la ei?
Și eu să le dau acum vin de viță no-
bilă? Nici vorbă! Mai bine îl
invităm pe Cristea cu nevasta...

— Cu nevasta, ai? Spune mai
bine că îți plac ochii ei spălăciți.
Las' că știu eu ce e în capul
tău. Vrei să o scoți la „Periniță”.
— Bine, îl tăiem pe Cristea. Cu
Pandele ai ceva? El e burloc...

— Sigur, domnu' vrea să-și
cheme burloci care nu au un stă-
pin și pot sta toată noaptea la
băutura.

— Fie, renunț și la Pandele.
Ce-ar fi să-l invităm pe Istrate?
Știe o mulțime de glume și o să
ne distreze.

— Glumele să le dea la „Ur-
zica”.

— Aia e revistă serioasă.
— Și la noi e casă serioasă,
asa că nu avem nevoie nici de
glume, nici de Istrate.

— Păi în felul ăsta nu avem pe
cine să trecem pe listă?

— Cu atît mai bine. Nu o să
aibă cine să spună că facem
familiarisme și deci putem invita
pe mama.

ANDREI CROITORU

de TUDOR MUȘATESCU

REZON

Moarte flori, în burlăcie,
Am avut și eu pe masă,
Dar de când, îmi ești soție
Am și-o floare vie-n casă.

UNEI GRABITE

Din plăcinta cu răvașe
Te-ai servit cu lăcomie
Prima, tu, să vezi ce-ți scrie:
Și scria: ești nă-răvașe.

NU E DREPT

Orișice-ai putea să zici
Nu se poate, drept îți spui:
În oraș, cu tocurei cui
Și acasă cu țirlici.

UNEI FEMEII CARE POARTĂ „MINI-JUPE”

„Minte scurtă, poale lungi” —
Zice un proverb (ad-hoc)
Însă tu îl iei „în dungi”:
„Poale scurte, minte — ioc”.

MUZICA

Melomană ești. E cert!
(Muzica o fi frumoasă!)
Dar când vii de la concert
Nu-mi mai face și acasă.

UN SOȚ MODEL

Când, acasă, lonei
Vine să „aterizeze”,
O! Atunci e-un soț „model”:
Parcă stă ca să-l picteze.

GENEROZITATE

Tot, în casă, e al ei:
Scuturat, gătit, „la pui”...
Treaba e a dumneai,
Numai leafa e a lui.

PATERNITATE

Când copilul ia un „zece”,
Tatăl pleacă și petrece,
Și c-un trei, când a sfeclit-o,
„Freacă-te pe cap cu fițo!”

TRIBUȚII

Linăștea să nu se rupă
El a stabilit concret:
Ea de masă se ocupă,
Iară dinsul de... Bufet.

— Ionescu-Popescu!
— Să trăiți!
— Voi, unde-l faceți?
— Nu facem, tovarășe șef, stăm
acasă, în pat, la televizor.
— Sanda!
— Eu plec la mama, la mînăstire.
— Și tu?
Eu? Eu ce să zic, că mie nu-mi
place să-i contrazic pe alții, așa, pe
degeaba și pe urmă să mă coste și
scump. Mi-am luat inima în dinți,
s-o rup, nu altceva!

— Cu dumneavoastră, să trăiți!
— Numai așa, noi doi? să se zică
pe urmă că... știi doar că eu nu fa-
vorizez pe nimeni. Și-n primul rînd,
disciplina!

— Te rupi de colectiv? șuieră
adjunctul.

— Nu mă rup, dar Ionescu-Popescu
stă în pat. Sanda se călugărește
și... și dumneavoastră, dumneavoastră...
desigur, cu multă plăcere!

— Nu, mulțumesc, se încrunță to-
varășul adjunct, eu voi fi bolnav de
Anul nou.

Acasă am ajuns zburînd.

— Ce tot sîsi? m-a întrebat ju-
mătatea mea atît de înțelegătoare.

— Șșș... Șșș... Șeful... la noi! face...
primă, avansarea... mă simpatizează.
Am pregătit totul. M-am dat și
peste cap ca să prefac pietrele în
portocale. Și bineînțeles, tovarășul Ș.
n-a venit. L-am așteptat și în 1969
și în 1970. Pe urmă mi-a spus că a
vrut să mă încerce. Știa de mult că
sînt individualist, rupt de colectiv.
Petrecuse foarte bine cu ceilalți, la
Sanda.

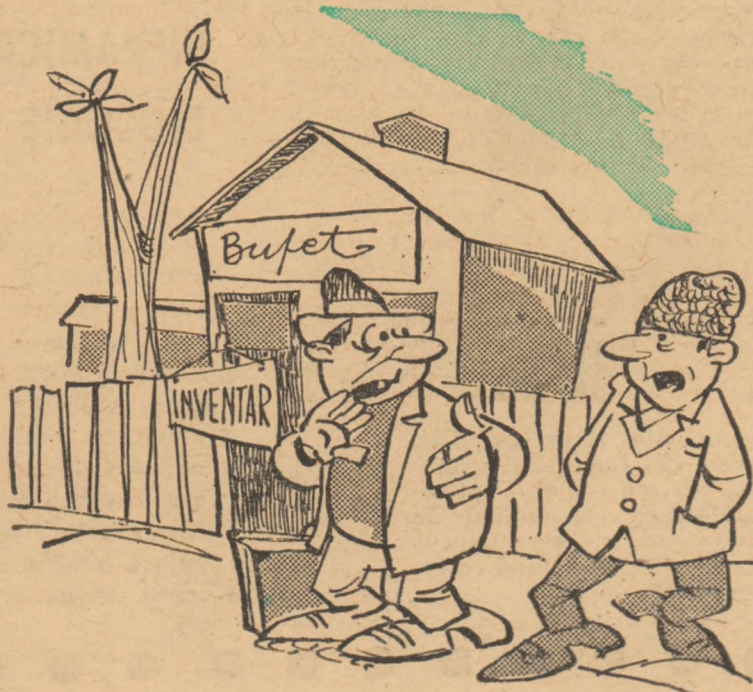
— La mînăstire? am bliguit eu
aiurea.

Eram pierdut. Ionescu-Popescu
rîdeau amîndoi ascunși după căli-
mări, Sanda se făcea că tricotează,
iar adjunctul încerca să zîmbească
fără să-și arate dinții. Mi-a trecut a-
tunci prin cap că trebuie să fac ceva,
o glumă, așa, un haz mare și dulce.
Și am ris de m-am prăpădit de pă-
căleala șefului, pînă a început și el
să zîmbească.

IULIAN NEACȘU

Desen de V. CRAIȚĂ-MÎNDRĂ

— La mulți ani! La mulți ani!
— Fii serios omule, mușcă-ți limba.

Desen de F. GRONSKI

cînd s-au dus pe apa sîm-
bîntele me-iuri cu 11 contra
tre o mîșe și omul îmbrăcat în
cu rare respiră prin fluier; cînd
să te cultivi în după-amiezile
dumunică citind Magazinul; cînd
agi luna la serviciu odihnit, fără
și itose; cînd nu mai ai și tu
cine schimba vorbe despre „bă-
și te mulțumești doar cu o cafea
u intrigile lui Ionescu-Popescu;
fîrșit, acum, cînd parcă a nins,
a plouat... trebuia găsită o altă
ocupare majoră. Ceea ce s-a și
mpliat.

Vine Anul nou, Ionescu-Popescu?

— Las' că vine el și fără să-l aș-
și tu.

— Vine, vine, mormăie șeful, și
tai prima.

— Dar de ce, tovarășu? Sare Sanda
dactilografa, pusă tam-nesam pe
ică așa cum alții sînt puși pe
lă.

— Pentru că v-am dat prime,
gă șeful, și voi?

— Noi? Mă mir eu.

— Noi, ce, ești surd? Imi atrage
gial atenția Andante.

— Da, voi, vă pregătiți să petre-
să benchetuiți...

— La tovarășul șef nici că vă
lîn-ți la vorba din gură adjunct-
adevăr, nu ne gîndisem la atîta
ilarism!

DORINȚĂ

Cronos, care ai
ul tău doar sens unic,
st te implor să stai
numai, cît să-ți zic

o rugămintă mare
ru tine e ușor);
să-mi dai o aprobare
fin nou colindător.

te înapoi în sat
n crescut, la focal vetrei,
orni la colindat
s-al lui Ștefan a Petrei.

turi, mai întii de toate,
ir aș vrea, cîntînd,
ez de sănătate
vii mult ca ori și cînd.

în curți pe la vecini
unca privirea roată
întii cum a-nflorit
mea de altădată.

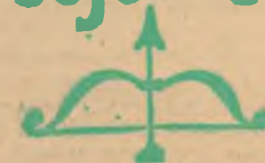
ume-ar trebui
an să mai aducă?
t răsplată, aș primi
covrig și cite-o nucă

mbujorat de frig,
eafa ca oglînda,
ecăruia să-i strig
ul inimii colinda

o învățam pe drum
nd — și pentru care
eedita acum
e virsta derogare!

STELIAN FILIP

Zodiac pentru cojoace

VĂRSĂTORUL

Gonește caii lui cit șapte,
Ducînd bidoanele cu lapte
Încit șoseaua-n urma lui
Devine Calea Laptelui.

PEȘTII

Munca nu îi este dragă
Și lucrează cînd dă Domnul
Căci din zodia întregă
Se impacă doar cu somnul.

BERBECUL

Cînd berbecul e pastramă
Și nu-l tai cu nici o lamă,
Te gîndești cu supărare:
— Uite ce zodie tare!

TAURUL

O văcuță slabă tare,
Căpătînd furaj sub normă,
Cînd îngrijitoru-apare,
Într-un taur se transformă.

GEMENII

În timp ce-i muncă pe tarlale,
Dorm ambii-n așternutul moale
Că deși sînt soț și soție,
Par gemeni intru lenevie.

RACUL

Cu șeful el a dat de dracul
Că merge-n munca lui ca racul
Și după critică e, cert,
În zodia racului fierț.

LEUL

Își umpluse portmoneul
Din țejghea, lună de lună,
Pin' la urmă însă leul
Nu i-a fost zodie bună.

FECIOARA

Are el inimă bună
Și grozav de afectivă
Că a dat-o în comună
La cinci „zodii” deopotrivă.

BALANȚA

Înșela cu aroganță
Totdeauna pe client,
Dar, dînd lipsă la balanță,
E în cumpănă-n prezent.

SCORPIONUL

Cu minciuni își umple topul
De hirtie și, tenace,
Se gîndește: — Horo-scopul
Seuză orișice mijloace!

SĂGETĂTORUL

Cînd la cămin brigada joacă
Și-o vezi în critică săracă,
Oftezi că nu e cu umorul
În zodia Săgetătorul.

CAPRICORNUL

Dacă nu-s becuri pe stradă
Și-ntr-un stîlp intri grămadă,
Simți îndată dureri crunte
Și un capri-corn pe frunte.

V. D. POPA

SCRISOARE

Draga mea măicuță,

Nefiînd vrednică de iertra-
rea ta pentru că nu ți-am
scris din 28 decembrie trecut
(nu de alta dar am fost mai
ocupată decît telefonul stați-
ei) de taxiuri în ajun de An
nou) mă încumet, totuși să-ți
scriu. Să te invit, adică, la
noi, de revelion. Să petreci
draga mea măicuță, cea mai
frumoasă noapte din an, ală-
turi de fiica, de ginerele
tău... alături de masa îmbel-
șugată. De unde — așa cum
știi din totdeauna — nu va
lipsi piftia de curcan... cres-
cut și Ingrășat în ograda și
cu porumbul dumitale... Că

nu poți mîncă sarmalele
nu-ți face rogu-te nici o gri-
jă. În fond, la ce satisfacție
mai mare rîvnești, decît la
aceea cînd mesenii vor apre-
cia că „așa bucate (cum sînt
cele gătite în bucătăria du-
mitale țărănească — zic eu)
nu au mai mîncat vreodată”.
Mai ales că vor fi stropite cu
vinul de-acasă, de la taica.
M-am gîndit, firește, că o
să-ți fie greu să le aduci pe
toate, dar uite că tot eu te
ajut cu... un sfat: să treci

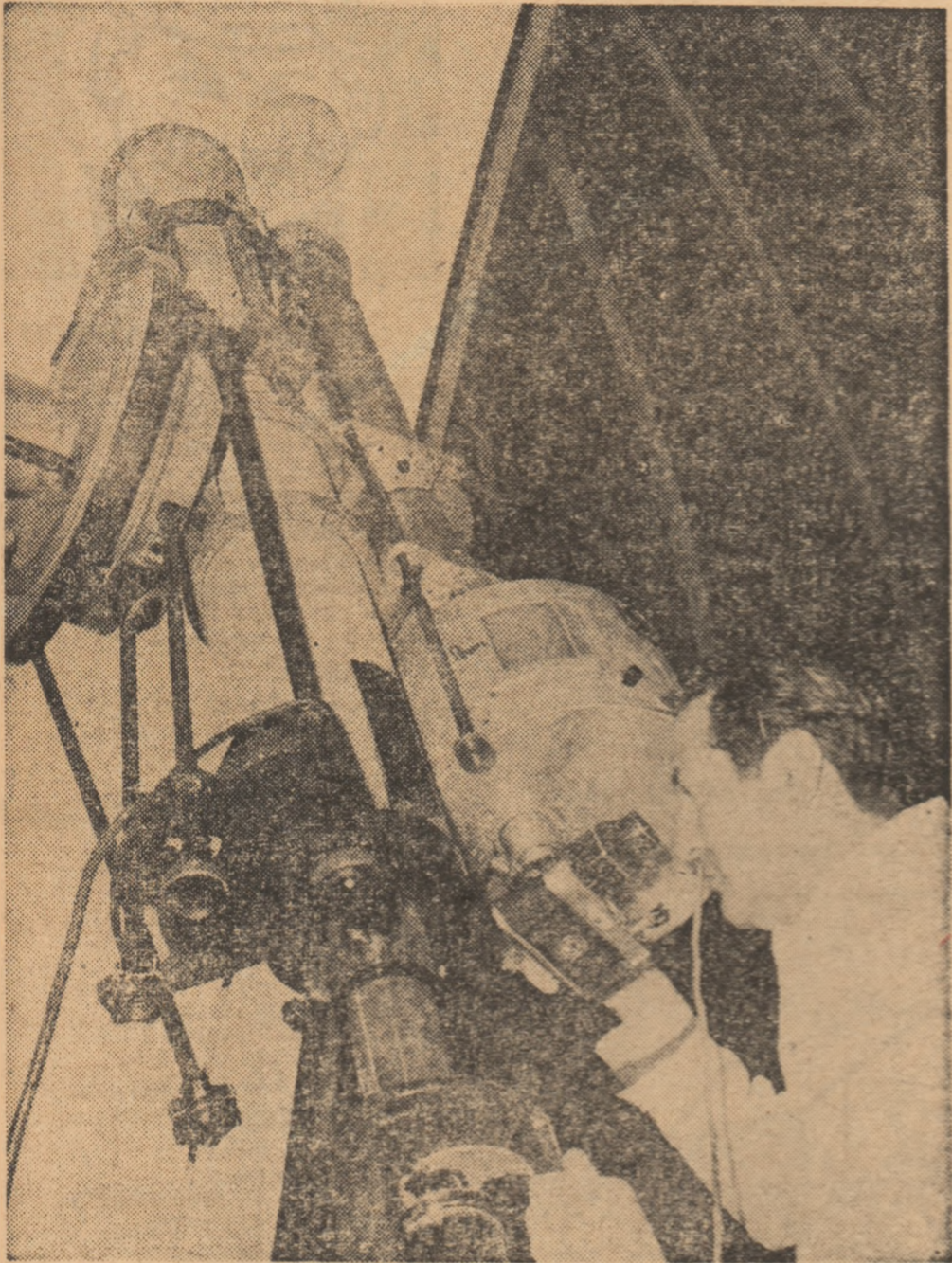
prin mînerul coșului și prin
cel al damigenei un băț, și
așa cu toate pe umăr... cei 10
kilometri, ce trebuie să-i faci
pe jos pînă la gară, o să-ți
pară o plăcută plimbare.
Dar, pentru că a folosi în
acest scop bățul ar fi prea
prozaic (prea rural adică,
mă înțelegi...) tot mai bine
ar fi în locul lui să iei un
brad frumos. Bomboane pen-
tru el, pentru brad, nu tre-
buie să aduci... le poți cum-
păra și aici, la cofetăria de
lîngă noi unde am rugat pe
vînzător să pună de-o parte
vreo patru kile din cele mai
fine, de ciocolată.

Ei, dar era să uit. Nu tre-
buie să te ocupi de haine. Nu
va fi cine să te vadă. De
data asta nu vom avea mu-
safiri... Mergem noi. La fa-
milia Veseleanu care s-a
pregătit strașnic de revelion,
cu toate — minus cele des-
pre care ți-am scris în pri-
ma parte a scrisorii.

A ta fiică Mary
care abia așteaptă să te va-
dă lîngă... leagănul lui Petri-
șor, pentru că, altfel, s-a zis
cu revelionul nostru.

Pt. conf. ȘTEFAN VIDA

REALIZĂRI TEHNICO-ȘTIINȚIFICE ROMÂNEȘTI

În colaborare cu academiile de știință din țările socialiste, cercetătorii Observatorului Astronomic din București urmăresc 3-5 ore pe zi fenomenele solare privind radiațiile ultraviolete. Aceste date sînt necesare corelării cu cele efectuate de către satelitul Intercosmos nr. 1. În fotografie: cercetătorul Vasile Dinulescu, din cadrul sectorului solar, efectuînd cercetări asupra cromosferei

S-a făcut multă publicitate în legătură cu transplantările de organe și mai ales cu transplantările de inimă, apogeul fiind atins atunci cînd profesorul Cristian Barnard, la cea de a doua încercare a sa, repurtează un frumos succes prin transplantarea unei inimi străine (de la un om de culoare) medicului stomatolog Filip Bleiberg.

Celebrul pacient nu este însă și singurul. Mulți alții, peste 50 de bolnavi a căror inimă n-ar mai fi putut multă vreme să pompeze sîngele, au primit inimi sănătoase de la donatori a căror moarte s-a produs din alte cauze. Mai curînd sau mai tîrziu, în toate cazurile, deznodămîntul a fost același: moartea, produsă prin infecții ce nu puteau fi stăpînite sau organul grefat era respins. Evident, tehnic există toate mijloacele pentru realizarea transplantelor de inimă. Marea chirurgie se află însă, așa cum s-a mai aflat de cel puțin trei ori în decursul istoriei sale, în situația de a nu putea realiza operații, tehnic executabile, din cauza unor opreliști biologice aparent de netrecut.

Una dintre ele este așa-numitul fenomen de respingere. Desigur, există mijloace care diminuează reacția organismului dar, din păcate, toate aceste mijloace diminuează nu numai reacția față de organul transplantat, ci reduc, practic, la zero rezistența organismului față de microbi și virusuri. Iată de ce, moartea se produce prin infecție atunci cînd organul transplantat nu este respins. Dacă i se ia organismului capacitatea de a recunoaște un țesut străin, el pierde și capacitatea de a recunoaște un microb sau virus — factori evidenti străini și nocivi. Ieșirea din acest impas este o sarcină a imunobiologiei. Această știință poate, astăzi, să explice fenomenul, ceea ce permite să se spere și în găsirea remediului.

Redăm — în esență — motivul pentru care organismul se inverșu-

ALBINA pag. a 6-a

nează să elimine inima grefată, deși aceasta i-ar permite supraviețuirea.

Totul se datorește existenței unui „limbaj al antigenelor”, substanță de natură proteică prezentă prototindeni unde există viață în toate țesuturile, în toți paraziții, microbii și virusurile la a căror agresiune este supus și omul. Organismul uman, atunci cînd vine în contact cu

FENOMENUL DE RESPINGERE A ORGANULUI TRANSPLANTAT

O proteină străină răspunde prin fabricarea unor anticorpi, care se revarsă în sînge, scaldă țesuturile sau pot rămîne atașate de celulele care le-au fabricat (anumite categorii de celule albe asemănătoare limfocitelor din sînge) și neutralizează toxinele, elimină și omoară microbii și elimină tot ceea ce conține proteine (adică antigene) străine, neaparținînd țesuturilor proprii.

Dar cum le recunoaște?

Atunci cînd în pîntecele mamei se zămislește un prunc, celulele acestuia, hărăzite să realizeze apărarea, sînt foarte diferite, vorbind la figurat, cunosc toate limbile tuturor proteinelor care există în lume. Dar po-

La București, Timișoara, Iași și Galați, mari centre universitare și industriale, se dezvoltă o apreciată școală în domeniul fizicii plasmei. Aplicate în economie, aceste realizări au adus contribuții importante la perfecționarea și modernizarea procedeelor de fabricație și, implicit, la creșterea producției. Două mari combine chimice, Rîșnov și Borzești, folosesc plasma într-un procedeu care permite transformarea metanului în acetilenă și o

gamă întreagă de produse, procedeu care se află în curs de extindere și la producerea anumitor substanțe plastice, farmaceutice etc. Realizări în fizica plasmei, aplicate la uzinele Electrotrofar București, au permis fabricarea lămpilor cu thallium și mercur, a tuburilor ionice necesare automatizării, precum și

SUCCESE ÎN FIZICA PLASMEI

primele forme de convertizoare termo-ionice. Realizările fizicienilor români, în acest domeniu, au primit o confirmare internațională și la Salonul de invenții de la Viena, o medalie de aur încununînd plasmotronul construit la Timișoara, instrument de mare forță, dotat cu viteze fără egal în tăierea metalelor dure, pentru sudură.

DESCOPERIREA UNOR AȘEZĂRI DIN SECOLUL AL VIII-LEA e.n.

Săpăturile efectuate sub conducerea arheologului dr. Szekely Zoltan, directorul Muzeului din Sf. Gheorghe — în locul numit Piriul Cetății, din apropierea orașului Cristuru Secuiesc, au dus la descoperirea unei așezări daco-romano-slave din secolul al VIII-lea. Într-unul din cele 8 bordeie, date la iveală, s-a găsit un tipar folosit de locuitorii acelor vremuri pentru turnarea unor podoabe sub formă de cruce. Potrivit aprecierii specialiștilor, această descoperire atestă păstrarea unor legături ale populației locale cu Bizanțul. Alte săpături, efectuate la Zăbala (jud. Covasna) au dezvăluit urmele unei culturi necunoscute pînă în prezent, datînd de la începutul epocii bronzului.

STUDII DE INFRAMICRO-BIOLOGIE

Dr. Liviu Popa, din cadrul secției de biochimie a virusurilor din Institutul de inframicrobiologie din București a întreprins, în colaborare cu prof. L. Bosch de la Universitatea olandeză din Leiden, cercetări interesante asupra interacțiunii albastrelui de toluină cu diferiți acizi nucleici de origine virală celulară sau sintetică. Studiul acestui proces, care prezintă pentru biologia moleculară o sursă importantă de informații despre organizarea chimică a

celulelor vii, a dus la unele rezultate valoroase de ordin practic și teoretic. Astfel, din punct de vedere practic a fost stabilită o metodă rapidă de determinare a greutății moleculare a diferiților acizi ribonucleici cu ajutorul căreia se poate determina mărimea unei molecule în mai puțin de o oră.

Din punct de vedere teoretic, din cercetările efectuate de cei doi specialiști s-a dedus, indirect, gradul de ordonare a unor molecule de acizi nucleici de origine celulară sau virală, precum și corelația dintre structura și funcția unor acizi nucleici în procesul fundamental de sinteză a proteinelor.

O JUMĂTATE DE MILION DE DOCUMENTE MICROFILMATE

La Arhivele Statului din București a început o acțiune de conservare, prin microfilmare, a fondului de documente în unicat sau de larg interes care datorită intensității folosirii sînt expuse deteriorării. Pînă în prezent, s-au efectuat aproximativ o jumătate de milion de microfilme. Cotate și codificate, ele sînt puse rapid — cu ajutorul unor aparate moderne, — la dispoziția cercetătorilor. O acțiune similară are loc și la marile biblioteci ca cea a Academiei și Biblioteca Centrală de Stat.

Plămîn de oțel

Se întîmplă uneori ca nervul frenic (nervul care acționează asupra diafragmei, reglînd respirația) să nu acționeze așa cum trebuie. În acest caz, respirația este dereglată și chiar încetează cu totul. Pentru a se stabili situația normală este nevoie ca nervul să fie stimulat.

Un grup de cercetători de la Facultatea de medicină a Universității din Yale (S.U.A.), condus de prof. W. W. L. Glenn, a construit, recent, un aparat minuscul, de mărimea unei monede de trei lei, care are tocmai rolul de stimulator al nervului frenic.

Spre deosebire de aparatele similare mai vechi, noul plămîn de oțel dotat cu un mecanism de modulare a duratei pulsațiilor, care reglează, cu mare precizie, variațiile în amplitudinea curentului care stimulează nervul frenic, ajutînd astfel ca respirația să aibă loc normal.

Dr. NICOLAE CSAKY
Institutul de medicină Timișoara

BILANȚ RODNIC

Sfârșit de an. Prilej de bilanț și de satisfacție pentru ceea ce am realizat, prilej de mobilizare pentru înfăptuirea sarcinilor de viitor.

Anul care se încheie a fost bogat în evenimente atât pe plan intern cât și extern. Punând în centrul politicii sale externe prietenia și colaborarea frățească cu toate țările socialiste, România militează activ pentru pace și înțelegere între toate popoarele lumii, indiferent de orînduirea lor social-economică. Această politică, la baza căreia stau principiile Independenței și suveranității naționale, egalității în drepturi, neamestecului în treburile interne și avantajului reciproc, se bucură de o bună apreciere în cercurile largi ale opiniei publice internaționale. Niciînd, în trecut, țara noastră n-a avut atîția prieteni pe toate meridianele și paralelele globului, ca în ultimii ani. Avem legături diplomatice cu 94 de state și legături economice și culturale cu mai mult de 100. România socialistă desfășoară o largă activitate în organizațiile internaționale, ceea ce aduce diplomației românești un binemeritat prestigiu. România este membră a circa 40 de organizații internaționale guvernamentale și a peste 300 de organizații neguvernamentale. Poziția principală, constructivă a țării noastre își găsește materializarea și în activitatea desfășurată în cadrul Organizației Națiunilor Unite, UNESCO etc., în propunerile făcute în cadrul acestora, pe linia consolidării păcii în lume, a promovării înțelegerii și colaborării între state.

Ca membră a Tratatului de la Varșovia și a Consiliului de Ajutor Economic Reciproc, România și-a îndeplinit și își îndeplinește în mod neabătut îndatoririle ce-i revin, dezvoltînd colaborarea multilaterală cu țările socialiste frățești și îngrijindu-se de întărirea capacității de apărare a forțelor sale armate. Partidul nostru a participat la Consfătuirea internațională a partidelor comuniste și muncitorești ce a avut loc la Moscova, aducînd o contribuție valoroasă la normalizarea relațiilor dintre toate partidele frățești, la întărirea coeziunii forțelor antiimperialiste.

Conducătorii de partid și de stat din țara noastră au făcut în cursul acestui an vizite în Turcia, Iran, India etc., contribuind prin aceasta la o mai bună cunoaștere între popoarele țărilor respective și poporul nostru, la adîncirea și lărgirea relațiilor economice, culturale etc.

Poziția României față de problemele vieții internaționale se distinge prin înaltul simț de răspundere față de destinele păcii și socialismului, prin principialitate și consecvență, prin efortul căutării unor soluții realiste, constructive pentru rezolvarea problemelor litigioase. „Țara noastră — arată tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea ținută la recenta Plenară a C.C. a P.C.R. — consideră că pentru rezolvarea complicatelor probleme internaționale intrată lumea contemporană și pentru asigurarea dezvoltării libere, durabile și îngrădite, a fiecărui popor, este necesar ca toate statele, mari și mici, să-și unească eforturile și să acționeze în spiritul răspunderii față de destinul și interesele majore ale umanității”. Pe această linie, România socialistă a acționat și acționează cu consecvență pentru găsirea unor soluții eficiente în problemele majore ale contemporaneității, cum sînt: prevenirea și lichidarea conflictelor internaționale, realizarea securității europene și mondiale, dezarmarea, dezvoltarea economică, lichidarea definitivă a colonialismului și neocolonialismului, a discriminărilor față de oameni și popoare.

Succesele remarcabile ale politicii externe a Republicii Socialiste România, creșterea rolului și prestigiului său constituie o confirmare a faptului că, exprimînd interesele vitale de pace și colaborare internațională ale poporului nostru, această politică corespunde, în același timp, intereselor popoarelor tubitoare de pace din întreaga lume.

S. LAZĂR

OASPEȚI STRĂINI DESPRE ROMÂNIA

Edificiul ce se înalță în linii precis conturate de partidul și guvernul nostru; pămînt al împlinirii visurilor de veacuri, pe întinsul căreia muncitori, țărani, intelectuali muncesc pentru făurirea unui viitor luminos; forță declanșată spre înfrunghirea a tot ce a avut și are mai bun poporul nostru, aceasta este România zilelor noastre.

Iată cîteva dintre aprecierile oaspeților străini care ne-au vizitat țara:

Au trecut zece ani de cînd n-am mai văzut Bucureștiul. S-ar părea că nu este prea mult. Ei bine, în acest răstimp s-au putut naște asemenea cartiere cum sînt Drumul Taberei, Titan. Adevărate orașe ieșite nu din... pămînt, cum se spune, ci dintr-o admirabilă muncă a oamenilor.

Creșterea producției industriale a României, cu 11—12 la sută în ultimii ani, este foarte importantă. Ea constituie rezultatul muncii pline de abnegație a clasei muncitoare, a întregului popor român, sub conducerea partidului său comunist, pentru edificarea socialistă a patriei.

V. PROMSLOV
președintele Comitetului Executiv
al Sovietului orașeneș Moscova

Am făcut trei vizite în țara dv. și am fost foarte impresionat de dezvoltarea economică...

Am constatat că nivelul de viață este din ce în ce mai ridicat. La toți cetățenii cu care am stat de vorbă am întîlnit dorința lor ca în lume să fie pace și ca România să aibă relații bune cu toate țările, indiferent de sistemul social-politic.

SHIRO SUZUKI
secretar general al Asociației
de prietenie Japonia-România

Vizitînd România am întodeauna impresia că mă aflu într-un uriaș și impresionant șantier. Un șantier în care se construiesc deodată sute și sute de fabrici, zeci de mil de apartamente, în care înseși satele își înalță schele, schimbîndu-și înfățișarea. Cunosc țara dinainte de eliberare. E complet transformată.

Transformările uriașe pe care socialismul le-a adus în viața țării și a oamenilor sînt succese de care nu numai poporul român, dar toți prietenii țării se bucură sincer.

BONDOR JOZSEF
ministru Construcțiilor și
Arhitecturii al R. P. Ungare
al Urban.

România este o țară cu care îmi atreținem de mai mulți ani un dialog politic rodnic și sînt bucuros să spun că relațiile dintre noi au fost întodeauna deosebit de prietenești. Este neîndoiește că schimbul de vizite politice dintre România și Danemarca a prilejuit multe contacte personale prietenoase.

P. HARTING
ministru Afacerilor Externe
al Danemarcei

Încă din primii ani de după război am început să mă ocup, ca romanist, de limba și literatura română. Personal am cunoscut România pentru prima oară în 1954, cu ocazia unei vizite de studiu de două luni în țara dv.

De atunci am vizitat în mai multe rînduri această țară frumoasă și ospitalieră și am putut urmări indeaproape an de an avîntul rapid în foarte domeniile vieții în acest stat socialist. Am putut constata o viață culturală amplă, de un nivel remarcabil, cît și un sistem de educație populară, multilateral și cuprinzător.

Prof. dr. WERNER BÄHNER
academician (R. D. Germana)

Unul din standurile expoziției de carte românească deschisă recent la Budapesta

PE MERIDIANELE GLOBULUI

Călătoriile constituie un miraj al secolului nostru. Oamenii sînt dornici să cunoască țări și obiceiuri ale altor popoare. Înțelegînd această dorință ridicată la rang de necesitate, televiziunea ne-a purtat în anul care a trecut pe meridianele și paralelele Terrei. Ba, chiar ceva mai mult, am văzut în direct înfăptuirea milenarului vis al cuceririi Lunii.

Prin numeroase emisiuni avem posibilitatea să ne cunoaștem copămintenii și să participăm alături de solii poporului nostru la diferitele manifestări care au loc peste hotare. Telegazeta și teleglobul, cadranul și teleenciclopedia sînt cîteva dintre rubricile care și-au cîștigat prietenii statornici datorită imaginilor prezentate. A călători viteza gîndului într-o mulțime de locuri este o calitate cu care numai televiziunea se poate mindri. Și trebuie să fim recunoscători micului nostru ecran pentru că, de cele mai multe ori, dovedind putere de selecție, a reușit să ne prezinte din multitudinea aspectelor unei țări, tocmai esențialul care să mulțumească setea de cunoaștere.

Firește că uneori am fi preferat o imagine filmată decît una pe telefoto. Dar poate că aceasta va fi una dintre surprizele pe care ni le rezervă anul viitor.

A. C.

PREZENȚE ROMÂNEȘTI

● În cadrul celui de-al 18-lea Salon de invenții de la Bruxelles (Belgia) au fost prezentate 1000 de invenții din 21 de țări. România, care a participat cu patru invenții din domeniile construcțiilor de mașini și chimiei, a obținut trei medalii de aur, o medalie de email (premiul următor medaliei de aur) și o plachetă de onoare.

Astfel, invenția „Generator ignitubular multițoșor de apă caldă și fierbinte” (autor ing. Ioan Berindan) a obținut medalia de aur, precum și placheta de onoare a primarului comunei Sf. Josse din Bruxelles.

De asemenea, au fost premiate cu medalia de

aur invențiile „Procedeu și instalație pentru cromarea dură a țigelor lungi” (autori ing. A. Marinescu și ing. C. A. Rădoi) și „Saboți din masă plastică pentru vehicule de cale ferată și tramvaie și segmente de frînă pentru autovehicule” (autor ing. Paul Sulea).

● La bienala de artă grafică de la Liubliana (R.F.S. Iugoslavia), pictorului român Ion Bișan i-a fost conferit premiul juriului internațional al bienalei, lucrările sale bucurîndu-se de mare succes.

● Ansamblul folcloric „Doina Argeșului”, care

a dat o serie de concerte în 11 orașe din Elveția, a reperat un frumos succes.

● Apreciînd elogios măiestria artiștilor români, revista „Radio-T.V.” arată că ansamblul cuprinde un număr de muzicieni excepționali prin virtuozitatea și autenticitatea interpretării, iar ziarul „Der Bund” este impresionat de lirismul, originalitatea și capacitatea de expresie a artiștilor.

● Un remarcabil succes a obținut în Franța ansamblul folcloric „Timișul”, care a dat o serie de spectacole în partea răsăriteană a țării.

Academia de arte frumoase din Paris a atribuit, recent, trei importante premii „Bernier” pentru lucrări excepționale, publicate în anul 1969. Una din aceste lucrări este Istoria artelor plastice în România, editată de Institutul de istoria artei al Academiei R. S. România. Celelalte două sînt o carte despre viața compozitorului Berlioz și volumul „Anton Webern”, un studiu de Claude Rostand.

Numărul viitor al revistei „ALBINA” va apare joi 8 ianuarie 1970

